

Επίσημη Εφημερίδα C 254

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
30 Αυγούστου 2011

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

III Προπαρασκευαστικές πράξεις

Ελεγκτικό Συνέδριο

2011/C 254/01

Γνώμη αριθ. 6/2011 (υποβαλλόμενη δυνάμει του άρθρου 325 ΣΛΕΕ) σχετικά με την πρόταση τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999

1

EL

Τιμή:
3 EUR

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΓΝΩΜΗ αριθ. 6/2011

(υποβαλλόμενη δύναμη του άρθρου 325 ΣΛΕΕ)

σχετικά με την πρόταση τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999

(2011/C 254/01)

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 325 παράγραφος 4,

Έχοντας υπόψη την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη το αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για γνωμοδότηση σχετικά με την ως άνω πρόταση, το οποίο περιήλθε στο Συνέδριο στις 13 Μαΐου 2011,

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕ ΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ:

Εισαγωγή

1. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) δημιουργήθηκε το 1999 ⁽²⁾. Η OLAF αποτελεί Γενική Διεύθυνση της Επιτροπής, είναι όμως λειτουργικά ανεξάρτητη όσον αφορά το έργο της που σχετίζεται με τις έρευνες. Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 ⁽³⁾ (εφεξής «κανονισμός OLAF») η OLAF επιφορτίζεται με τη γενικότερη αποστολή της συμβολής της στην προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και της ανατίθενται δύο κύρια καθήκοντα: αφενός, η διεξαγωγή διοικητικών ερευνών και, αφετέρου, η παροχή βοήθειας στα κράτη μέλη με στόχο την προ-

στασία του προϋπολογισμού της Ένωσης από την απάτη, συμπεριλαμβανομένης της συμβολής της στον σχεδιασμό και την ανάπτυξη μεθόδων για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας που πλήττει τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης.

2. Επιπλέον, η Επιτροπή ανέθεσε στην OLAF την προετοιμασία των νομοθετικών και κανονιστικών πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στην πρόληψη της απάτης, καθώς και κάθε άλλης επιχειρησιακή δραστηριότητα σχετιζόμενη με την καταπολέμηση της απάτης, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης χρηματοδοτικών προγραμμάτων.

3. Όσον αφορά τις διεξαγόμενες έρευνες που αποσκοπούν στην καταπολέμηση της απάτης, της διαφθοράς ή οποιασδήποτε άλλης παράνομης δραστηριότητας που πλήττει τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, η Υπηρεσία δεν μπορεί να βασίζεται μόνο στον κανονισμό OLAF. Απαιτείται πάντοτε μια πρόσθετη νομική βάση, προκειμένου η Υπηρεσία να διαθέτει την αναγκαία εξουσία προκειμένου να προβαίνει στις ενέργειες έρευνας σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, όσον αφορά τόσο τις εξωτερικές έρευνες στα κράτη μέλη, όσο και τις εσωτερικές στα θεσμικά όργανα της ΕΕ, τα όργανα και τους οργανισμούς της ⁽⁴⁾.

4. Επιπλέον, η OLAF έχει εξουσιοδοτηθεί από την Επιτροπή να διεξάγει έρευνες σχετικά με κάθε άλλη πράξη ή δραστηριότητα η οποία παραβιάζει τις διατάξεις της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των σοβαρών παραβιάσεων υποχρεώσεων που συνδέονται με την εκτέλεση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων των υπαλλήλων και των μελών των θεσμικών και λοιπών οργάνων της Ένωσης ⁽⁵⁾. Ο κανονισμός OLAF δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις εκείνες οι οποίες δεν έχουν επιπτώσεις στα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης. Αντ' αυτού η OLAF πρέπει να κάνει χρήση του άρθρου 86 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ή/και εσωτερικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από τα θεσμικά όργανα, τα οποία προβλέπουν το ενδεχόμενο τέτοιου είδους ερευνών.

⁽¹⁾ COM(2011) 135 τελικό της 17ης Μαρτίου 2011 – Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999.

⁽²⁾ Απόφαση 1999/352/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 20).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 1). Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1074/1999 ταυτίζονται με εκείνες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999, απλώς εγκρίθηκαν επί διαφορετικής νομικής βάσης (άρθρο 203 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας).

⁽⁴⁾ Τα σημαντικότερα νομικά μέσα παρουσιάζονται στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁵⁾ Βλέπε άρθρο 2 της απόφασης 1999/352/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής.

5. Η αναθεώρηση του κανονισμού OLAF αποτελεί αντικείμενο διαρκούς συζήτησης από το 2003 ⁽¹⁾. Η υπό εξέταση τροποποιημένη πρόταση αποτελεί την τρίτη απόπειρα τροποποίησης του κανονισμού OLAF. Με τις δύο προηγούμενες προτάσεις δεν επιτεύχθηκε η εξασφάλιση συναίνεσης ⁽²⁾. Προκειμένου να προλειανθεί το έδαφος για την τρίτη τροποποιημένη πρόταση, τον Ιούλιο του 2010 εκδόθηκε έγγραφο προβληματισμού σχετικά με τη μεταρρύθμιση της OLAF ⁽³⁾.

6. Επίσης, υπεβλήθη σχέδιο τροποποιημένης απόφασης της Επιτροπής ⁽⁴⁾ με σκοπό τη διατήρηση του ισχύοντος καθεστώτος της OLAF ως Γενικής Διεύθυνσης της Επιτροπής.

7. Οι πολιτικές κατευθυντήριες γραμμές τις οποίες διατύπωσε ο πρόεδρος της Επιτροπής ⁽⁵⁾, προκειμένου η OLAF να ανεξαρτητοποιηθεί πλήρως από την Επιτροπή, δεν έτυχαν συνέχειας ⁽⁶⁾. Αντιθέτως, το σχέδιο απόφασης της Επιτροπής ενισχύει τον ρόλο της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής του γενικού διευθυντή της OLAF και περιορίζει τις εξουσίες του γενικού διευθυντή ως αρμόδιας για τους διορισμούς των υπαλλήλων της Υπηρεσίας αρχής ⁽⁷⁾.

8. Οι παρατηρήσεις που ακολουθούν λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις που διατυπώθηκαν σε προγενέστερες γνώμες ⁽⁸⁾ του Συνεδρίου, καθώς και τις διαπιστώσεις που προέκυψαν από τον έλεγχο της Υπηρεσίας και διατυπώθηκαν στην ειδική έκθεση αριθ. 2/2011 ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Βλέπε έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων της OLAF, COM(2003) 154 τελικό της 2ας Απριλίου 2003.

⁽²⁾ Η πρώτη πρόταση εκδόθηκε τον Φεβρουάριο του 2004 [βλέπε COM(2004) 103 τελικό της 10ης Φεβρουαρίου 2004] και αποσύρθηκε τον Μάρτιο του 2007. Η δεύτερη πρόταση εκδόθηκε τον Μάιο του 2006 [βλέπε COM(2006) 244 τελικό της 24ης Μαΐου 2006] και σήμερα αντικαθίσταται από την εξεταζόμενη στο πλαίσιο της παρούσας γνώμης τροποποιημένη πρόταση.

⁽³⁾ SEC(2010) 859 της 6ης Ιουλίου 2010.

⁽⁴⁾ Προσχέδιο απόφασης της Επιτροπής για την τροποποίηση της απόφασής της (1999/352/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) της 28ης Απριλίου 1999 για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, SEC(2011) 343 τελικό της 17ης Μαρτίου 2011.

⁽⁵⁾ «[...] Θα επιθυμούσα να δω να πραγματοποιούνται περαιτέρω βήματα, παραδείγματος χάριν στον τομέα της δημοσιονομικής διαχείρισης: τώρα που έχει συγκροτηθεί πλήρως, η OLAF πρέπει να ανεξαρτητοποιηθεί πλήρως από την Επιτροπή.» Βλέπε σ. 37 των πολιτικών κατευθυντήριων οδηγιών για την επόμενη Επιτροπή (Political Guidelines for the next Commission) του Προέδρου Barroso, της 28ης Οκτωβρίου 2009, http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/pdf/press_20090903_en.pdf

⁽⁶⁾ Στην επιστολή περί της αποστολής του, της 27ης Νοεμβρίου 2009, ο πρόεδρος ανέθεσε στον Επίτροπο τον αρμόδιο για θέματα φορολογίας, τελωνειακής ένωσης, ελέγχου και καταπολέμησης της απάτης, να προετοιμάσει τη συγκρότηση της OLAF ως πλήρως ανεξάρτητης από την Επιτροπή υπηρεσίας. Βλέπε http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/mission_letters/pdf/semeta_taxation_en.pdf

⁽⁷⁾ Στον «βαθμό που είναι αναγκαίος για τη διατήρηση της ανεξαρτησίας της Υπηρεσίας» (προτεινόμενο νέο άρθρο 6 παράγραφος 1 της απόφασης).

⁽⁸⁾ Γνώμη αριθ. 8/2005 για την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την αμοιβαία διοικητική συνδρομή για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας κατά της απάτης και οποιαδήποτε άλλης παράνομης δραστηριότητας (EE C 313 της 9.12.2005, σ. 1) και γνώμη αριθ. 7/2006 σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (EE C 8 της 12.1.2007, σ. 1).

⁽⁹⁾ Συνέχεια που δόθηκε στην ειδική έκθεση αριθ. 1/2005 σχετικά με τη διαχείριση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions>

Γενικές παρατηρήσεις

9. Το Συνέδριο συμφωνεί με την Επιτροπή ότι είναι αναγκαία η βελτίωση της αποδοτικότητας, της αποτελεσματικότητας και της υποχρέωσης λογοδοσίας της OLAF, με παράλληλη διασφάλιση της ανεξαρτησίας της όσον αφορά τις έρευνες ⁽¹⁰⁾.

Ανάγκη απλούστευσης και ενοποίησης της νομοθεσίας που αφορά την καταπολέμηση της απάτης

10. Το Συνέδριο εκφράζει τη δυσανεξία του για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έδωσε συνέχεια στην κατ' επανάληψη διατυπωθείσα σύστασή του ⁽¹¹⁾ για απλούστευση και ενοποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας που αφορά την καταπολέμηση της απάτης και αποκατάσταση των αδυναμιών που παρουσιάζει η OLAF στο πλαίσιο αυτό, ως προς τις αρμοδιότητες και τις διαδικασίες της ⁽¹²⁾. Οποιαδήποτε ανασύνταξη αυτού του είδους πρέπει να περιλάβει τον κανονισμό OLAF, τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹³⁾ και τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και τις εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες ⁽¹⁴⁾.

11. Χωρίς μια τέτοιου είδους ανασύνταξη, υπονομεύεται η βεβαιότητα δικαίου λόγω της συνύπαρξης αλληλεπικαλυπτόμενων, ανακόλουθων ή και ασυμβίβαστων μεταξύ τους διατάξεων, των οποίων η κατανόηση και εφαρμογή είναι δυσχερείς (βλέπε επίσης σημεία 22 έως 24, καθώς και σημείο 35).

Ανάγκη σαφούς ορισμού της έννοιας των «οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης»

12. Το Συνέδριο επαναλαμβάνει τη σύστασή του ⁽¹⁵⁾ για σαφή ορισμό της έννοιας «των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης», η οποία είναι καθοριστικής σημασίας για όλη τη νομοθεσία περί καταπολέμησης της απάτης.

⁽¹⁰⁾ Βλέπε, ιδίως, τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 5, 7, 9, 11 και 19 της τροποποιημένης πρότασης, καθώς και το σημείωμα IP/11/321 της Επιτροπής της 17ης Μαρτίου 2011, στο οποίο συνοψίζεται η τροποποιημένη πρόταση.

⁽¹¹⁾ Βλέπε σημείο 36 της γνώμης αριθ. 8/2005, σημείο 5 της γνώμης αριθ. 7/2006, σημείο 112 της ειδικής έκθεσης αριθ. 8/2007 (EE C 20 της 25.1.2008, σ. 1) και σημείο 71 (σύσταση παρακολούθησης 3) της ειδικής έκθεσης αριθ. 2/2011, <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions>

⁽¹²⁾ Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε τη σύσταση του Συνεδρίου ήδη από το 2006 (βλέπε σημεία 28 έως 32 του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και την καταπολέμηση της απάτης – Ετήσια έκθεση για το 2004, της 15ης Ιουνίου 2006 [P6_TA(2006)0277] (EE C 300 E της 9.12.2006, σ. 508)). Το Συμβούλιο επίσης υποστήριξε ότι τα νομικά μέσα για την καταπολέμηση της απάτης πρέπει να ενοποιηθούν σε ενιαίο κανονιστικό πλαίσιο (βλέπε σημείο 6 των συμπερασμάτων του Συμβουλίου σχετικά με τη μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, όπως εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο στις 6 Δεκεμβρίου 2010, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/genaff/118236.pdf)

⁽¹³⁾ EE L 312 της 23.12.1995, σ. 1.

⁽¹⁴⁾ EE L 292 της 15.11.1996, σ. 2.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε σημείο 38 της γνώμης αριθ. 8/2005.

13. Επιπλέον, το Συνέδριο εφιστά την προσοχή στη νομολογία του Δικαστηρίου ⁽¹⁾, το οποίο το 2003 απέρριψε περιοριστική ερμηνεία της έννοιας των «οικονομικών συμφερόντων» βάσει του ορισμού της «παράτυπας» στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν πρότεινε ποτέ την τροποποίηση του κανονισμού υπό το φως αυτής της νομολογίας.

14. Η τροποποίηση ⁽²⁾ του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 είναι άκρως σημαντική για την καταπολέμηση της απάτης που αφορά τον ΦΠΑ ⁽³⁾. Αυτού του είδους η απάτη αποτελεί μείζονα απειλή όχι μόνο για τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών, αλλά και για την εισπραξη των ιδίων πόρων της Ένωσης ⁽⁴⁾.

Ανάγκη ανεξάρτητου ελέγχου της νομιμότητας των εν εξελίξει ερευνών

15. Το Συνέδριο επικροτεί την πρόταση θέσπισης διατάξεων περί διαδικαστικών εγγυήσεων και λαμβάνει υπόψη την πρόταση για διαδικασία εσωτερικού ελέγχου (βλέπε επίσης σημεία 37 έως 40). Ωστόσο, το Συνέδριο εκφράζει τη δυσaréσκειά του για το ότι ο στόχος του ανεξάρτητου ελέγχου της νομιμότητας των εν εξελίξει ερευνητικών πράξεων δεν θα επιτευχθεί στο πλαίσιο της πρότασης της Επιτροπής. Προκειμένου αυτού του είδους ο έλεγχος να είναι αποτελεσματικός, πρέπει να διενεργείται από φορέα ή πρόσωπο ανεξάρτητο από την OLAF, το οποίο να έχει αρμοδιότητα έκδοσης δεσμευτικών γνωμών. Αυτός ο έλεγχος των εν εξελίξει ερευνητικών πράξεων είναι ιδιαίτερα αναγκαίος στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα εμπλεκόμενα πρόσωπα δεν ενημερώνονται ότι διενεργείται έρευνα που τα αφορά, προκειμένου να διασφαλιστεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της.

Ανάγκη αποτελεσματικής και ισοδύναμης προστασίας των οικονομικών συμφερόντων

16. Το Συνέδριο επισημαίνει ότι το πρώην άρθρο 280 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ αναδιατυπώθηκε ως άρθρο 325 παράγραφος 4 ΣΛΕΕ, το οποίο ορίζει ρητά πλέον ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα με σκοπό την παροχή αποτελεσματικής και ισοδύναμης προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης σε όλα τα κράτη μέλη, καθώς και στα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης. Επί του παρόντος, οι έρευνες της OLAF υπόκεινται σε διάφορους όρους οι οποίοι καθορίζονται σε επιμέρους εσωτερικές αποφάσεις των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης ⁽⁵⁾. Μολονότι το Συνέδριο κατανοεί ότι η εγγενής φύση ορισμένων θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης ενδέχεται να απαιτείται να λαμβάνεται υπόψη,

εκφράζει επίσης την πεποίθηση ότι αυτού του είδους οι εσωτερικές αποφάσεις δεν δικαιολογούνται κατ' ανάγκη σε όλες τις περιπτώσεις και ότι ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του πεδίου αναφοράς των δραστηριοτήτων της OLAF στον τομέα των ερευνών υπονομεύοντας, κατ' αυτό τον τρόπο, την αποτελεσματική και ισοδύναμη προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης.

Ανάγκη για σαφείς κανόνες όσον αφορά τη διεξαγωγή ερευνών για σοβαρό μη οικονομικής φύσης παράπτωμα

17. Βασιζόμενο στο άρθρο 325 ΣΛΕΕ, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού OLAF περιορίζεται σε έρευνες που αφορούν παρατυπίες εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Είναι αναγκαία η θέσπιση σαφών κανόνων που να διέπουν τη διεξαγωγή ερευνών για εσωτερικές υποθέσεις σε περιπτώσεις σοβαρού παραπτώματος το οποίο δεν αφορά τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, αλλά είναι δυνατόν να συνεπαχθεί την κίνηση πειθαρχικής ή/και ποινικής διαδικασίας, ή την κίνηση ένδικης διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η νομοθεσία που ισχύει σχετικά είναι εξαιρετικά συνοπτική και εφαρμόζεται μόνο στο προσωπικό που υπάγεται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης και στο καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽⁶⁾. Το Συνέδριο εκφράζει την πεποίθηση ότι ο νομοθέτης έπρεπε να εξετάσει τις επιλογές που είναι διαθέσιμες δυνάμει της συνθήκης, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι όλες οι περιπτώσεις σοβαρού παραπτώματος αποτελούν αντικείμενο της δέουσας έρευνας.

Ανάγκη για ένα συνοπτικό, σαφές και συνεπές κείμενο

18. Το Συνέδριο θεωρεί ότι οι τροποποιήσεις, λαμβανόμενες ως σύνολο, δεν εξασφαλίζουν ότι οι διατάξεις του κανονισμού OLAF είναι κατά το δυνατόν συνοπτικές, σαφείς και συνεπείς. Σχετικό παράδειγμα αποτελεί η χρήση των όρων «η Υπηρεσία» και «ο γενικός διευθυντής της Υπηρεσίας», διατύπωση η οποία δεν φαίνεται να ακολουθεί καμία ιδιαίτερη λογική ⁽⁷⁾ και περιπλέκεται περαιτέρω από την εισαγωγή ειδικών διατάξεων περί ανάθεσης των αρμοδιοτήτων του γενικού διευθυντή σε άλλους υπαλλήλους της Υπηρεσίας. Άλλο παράδειγμα είναι η ασαφής διατύπωση του προτεινόμενου νέου άρθρου 4 παράγραφος 6, το οποίο ορίζει ότι «η Υπηρεσία χρησιμοποιεί κατάλληλους εναλλακτικούς διαύλους ενημέρωσης» προκειμένου να γνωστοποιήσει σε θεσμικό όργανο περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ανώτατες διοικητικές ή πολιτικές βαθμίδες του αποτελούν αντικείμενο έρευνας.

Ειδικές παρατηρήσεις

Προτεραιότητα στο βασικό καθήκον που αφορά τις έρευνες

19. Το Συνέδριο συνιστά ότι η νέα διατύπωση του άρθρου 1 του κανονισμού OLAF πρέπει να τονίζει με σαφήνεια την προτεραιότητα του βασικού καθήκοντος της OLAF που αφορά τις έρευνες

⁽¹⁾ Σημεία 82 έως 95 της απόφασης του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση C-11/00 *Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας* (ΕΕ C 213 της 6.9.2003, σ. 1).

⁽²⁾ Εκτός εάν το ζήτημα διευθετηθεί με την αναδιατύπωση της νομοθεσίας περί καταπολέμησης της απάτης.

⁽³⁾ Τα έσοδα που βασίζονται στον ΦΠΑ αποτελούν μέρος των ιδίων πόρων της ΕΕ. Εντούτοις, ο ορισμός της έννοιας της «παράτυπας» από τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95, δεν καλύπτει την απάτη που αφορά τον ΦΠΑ, δεδομένου ότι ισχύει μόνο για τις παραβάσεις εις βάρος των ιδίων πόρων που εισπράττονται άμεσα για λογαριασμό των Κοινοτήτων.

⁽⁴⁾ Βλέπε ειδική έκθεση αριθ. 8/2007 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ C 20 της 25.1.2008, σ. 1).

⁽⁵⁾ Βλέπε άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999.

⁽⁶⁾ Βλέπε άρθρο 86 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

⁽⁷⁾ Ο ισχύων κανονισμός, ερειδόμενος στην παραδοχή ότι ο γενικός διευθυντής διαθέτει κάθε αρμοδιότητα λήψης απόφασης που ανατίθεται στην Υπηρεσία, επιχειρεί να κάνει διάκριση μεταξύ καταστάσεων κατά τις οποίες ο γενικός διευθυντής επιτρέπεται να αναθέσει τις αρμοδιότητές του σε άλλον υπάλληλο της Υπηρεσίας και καταστάσεων κατά τις οποίες ο γενικός διευθυντής δεν επιτρέπεται να αναθέσει τις αρμοδιότητές του σε άλλον. Βλέπε, επίσης, σχετικά το σχέδιο σύστασης του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή της 9ης Δεκεμβρίου 2010, στο πλαίσιο της έρευνάς του για την καταγγελία 856/2008/ΒΕΗ κατά OLAF, σημεία 92 έως 104.

έναντι άλλων καθηκόντων. Η αποτελεσματικότητα της OLAF εξαρτάται σε κρίσιμο βαθμό από τη διάθεση μεγαλύτερου μέρους των πόρων της σε δραστηριότητες στον τομέα των ερευνών.

Ανάγκη αποσαφήνισης των βασικών εννοιών

20. Το Συνέδριο εκφράζει την ικανοποίησή του για την πρόθεση προσδιορισμού μιας σειράς βασικών εννοιών στο προτεινόμενο νέο κείμενο του άρθρου 2. Εντούτοις, η πρόταση είναι ατελής, δεδομένου ότι καλύπτει μόνο τους όρους «διοικητικές έρευνες», «υπό έρευνα πρόσωπο» και «κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης». Πρέπει να περιληφθούν επίσης ορισμοί και άλλων βασικών εννοιών, όπως της «απάτης», της «διαφθοράς», του «σοβαρού εγκλήματος», της «παρατυπίας», της «αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους», του «άμεσα εμπλεκόμενου», του «έμμεσα εμπλεκόμενου», του «μάρτυρα», του «πληροφοριοδότη», της «κατάθεσης» και της «δήλωσης», ή παραπομπές στα σχετικά νομικά κείμενα στα οποία υπάρχουν ήδη αυτοί οι ορισμοί⁽¹⁾. Επιπλέον, ο κανονισμός πρέπει να καθορίσει τι εννοείται με τον όρο «διοικητικές έρευνες των κρατών μελών» και να χρησιμοποιήσει διαφορετική ορολογία για να καλύψει καταστάσεις κατά τις οποίες οι αρχικοί ισχυρισμοί εις βάρος ενός υπό έρευνα προσώπου δεν καθίσταται δυνατόν να τεκμηριωθούν⁽²⁾.

21. Το Συνέδριο εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι ο ορισμός της έννοιας της «διοικητικής έρευνας» που δίδεται στο προτεινόμενο άρθρο 2 δεν είναι συνεπής με την προτεινόμενη διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 3. Το άρθρο 2 περιορίζει το καθήκον της OLAF στην απόδειξη του παράνομου χαρακτήρα των ελεγχόμενων δραστηριοτήτων⁽³⁾. Η Υπηρεσία δεν υποχρεούται να αποδεικνύει κατά πόσον μια παρατυπία αποτελεί απόρροια μιας εκ προθέσεως πράξης ή παράλειψης. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 ορίζει ότι στόχος της OLAF πρέπει να είναι η τεκμηρίωση της ύπαρξης απάτης, διαφθοράς ή άλλης παράνομης δραστηριότητας. Συνεπώς, η OLAF θα έπρεπε να διεξάγει έρευνες σχετικά με τις ατομικές ευθύνες φυσικών προσώπων που δεν ανήκουν στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ, για πράξεις που ενδέχεται να συνεπάγονται την επιβολή ποινικών κυρώσεων.

Ανάγκη τροποποιήσεων του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96

22. Το ισχύον άρθρο 3 του κανονισμού OLAF ορίζει ότι, για τους σκοπούς των εξωτερικών ερευνών, η OLAF ασκεί την αρμοδιότητα, η οποία ανατίθεται στην Επιτροπή με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96, της διενέργειας εξακριβώσεων και ελέγχων επιτόπου στις εγκαταστάσεις των εκάστοτε οικονομικών φορέων. Το προτεινόμενο νέο άρθρο 3 παράγραφος 2 και η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 4 παράγραφος 3 επεκτείνει την πιθανή χρήση των διαδικασιών που καθορίζει ο κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 σε μια σειρά περιπτώσεων οι οποίες δεν προβλέπονται από τον κανονισμό⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Εκτός εάν ανασυνταχθεί η νομοθεσία περί καταπολέμησης της απάτης.

⁽²⁾ Βλέπε σημείο 35 της ειδικής έκθεσης αριθ. 2/2011.

⁽³⁾ Το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 προβλέπει ότι «παρατυπία συνιστά κάθε παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα, με πραγματικό ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο γενικός προϋπολογισμός των Κοινοτήτων ή προϋπολογισμός διαχειριζόμενος από τις Κοινότητες, είτε με τη μείωση ή ματαίωση εσόδων που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό των Κοινοτήτων, είτε με αδικαιολόγητη δαπάνη».

⁽⁴⁾ Παραδείγματος χάριν, για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν τον σκοπό των εσωτερικών ερευνών.

23. Παράλληλα, η προτεινόμενη νέα παράγραφος 2 του άρθρου 3 περιορίζει τη διενέργεια επιτόπου εξακριβώσεων και ελέγχων στις περιπτώσεις που αφορούν αδικαιολόγητες δαπάνες, ενώ ο κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 εφαρμόζεται, επίσης, στις περιπτώσεις παρατυπιών οι οποίες πλήττουν τα έσοδα που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό της Ένωσης.

24. Δεδομένου ότι δεν προτείνεται ούτε η ανασύνταξη της νομοθεσίας για την καταπολέμηση της απάτης (βλέπε σημείο 11 ανωτέρω) ούτε οποιαδήποτε τροποποίηση του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96, δεν θα είναι σαφές για τον αναγνώστη του υπό εξέταση κανονισμού ότι αυτός ισχύει, επίσης, και για άλλους σκοπούς και υπό διαφορετικές προϋποθέσεις από αυτές που καθορίζονται σε αυτόν. Όπως το Συνέδριο είχε επισημάνει στη γνώμη του αριθ. 7/2006⁽⁵⁾, αυτό αντιβαίνει στη διοργανική συμφωνία της 22ας Δεκεμβρίου 1998 για κοινές κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με την ποιότητα της διατύπωσης της κοινοτικής νομοθεσίας, η οποία απαιτεί από τον συντάκτη νομοθετικών πράξεων να λαμβάνει υπόψη τα πρόσωπα στα οποία αυτά πρόκειται να εφαρμοστούν, προκειμένου να τους δίδεται η δυνατότητα να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους⁽⁶⁾. Εάν δεν καταστεί δυνατή η επίτευξη συμφωνίας επί της ανασύνταξης, η Επιτροπή οφείλει να προτείνει τις συνακόλουθες τροποποιήσεις του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 κατ' εφαρμογή του σημείου 19 της συμφωνίας.

Ενίσχυση της συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών

25. Το Συνέδριο υπογραμμίζει ότι το άρθρο 4 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ απαιτεί από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο ικανό να διασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Το Συνέδριο λαμβάνει υπόψη την προτεινόμενη νέα παράγραφο 3 του άρθρου 3, σκοπός της οποίας είναι να εξασφαλίσει ότι οι υπάλληλοι της OLAF μπορούν να έχουν πρόσβαση, υπό τις αυτές συνθήκες με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και σε πλαίσιο σεβασμού της εθνικής νομοθεσίας, σε όλες τις πληροφορίες και την τεκμηρίωση σχετικά με το θέμα που ερευνάται, οι οποίες είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική και αποδοτική διεξαγωγή των επιτόπου ελέγχων και εξακριβώσεων. Το Συνέδριο κατανοεί ότι αυτή η απαίτηση αφορά όχι μόνο τις πληροφορίες και την τεκμηρίωση που κατέχουν οι οικονομικοί φορείς⁽⁷⁾, αλλά και οποιαδήποτε πληροφορία του είδους αυτού που κατέχουν οι αρχές και οι φορείς που μετέχουν στην επιμερισμένη διαχείριση των κεφαλαίων της Ένωσης.

26. Προτείνεται νέα παράγραφος 4 του άρθρου 3, η οποία υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ορίζουν μια υπηρεσία συντονισμού της καταπολέμησης της απάτης, η οποία θα διασφαλίζει την αποτελεσματική συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών με την Υπηρεσία. Μολονότι αυτή η βελτίωση του συντονισμού είναι ευπρόσδεκτη, απλώς και μόνον η συνεργασία αυτού του είδους δεν είναι

⁽⁵⁾ Βλέπε σημείο 5.

⁽⁶⁾ Βλέπε σημείο 3 της συμφωνίας. Το σημείο 16 ορίζει ότι είναι σκόπιμο, σε ένα νομοθετικό κείμενο, να αποφεύγονται, κατά το δυνατόν, οι παραπομπές σε άλλες πράξεις (ΕΕ C 73 της 17.3.1999, σ. 1).

⁽⁷⁾ Όσον αφορά τους οικονομικούς φορείς, υπάρχει ήδη παρεμφερής διάταξη στο άρθρο 7 του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96.

αρκετή για την άρση των δυσχερειών τις οποίες αντιμετωπίζει η OLAF κατά τη διενέργεια των επιτόπιων εξακριβώσεων και ελέγχων στον τομέα των άμεσων δαπανών. Το πρόβλημα στον συγκεκριμένο τομέα είναι ότι δεν έχουν δημιουργήσει ούτε ορίσει όλα τα κράτη μέλη υπηρεσίες με τις αναγκαίες αρμοδιότητες για την αποτελεσματική υποστήριξη των ενεργειών της OLAF στον τομέα των ερευνών⁽¹⁾. Το Συνέδριο συνιστά την τροποποίηση του προτεινόμενου νέου άρθρου 3 παράγραφος 3, κατά τρόπο ώστε η OLAF να μπορεί να υποστηρίζεται από κατάλληλη αρχή επιβολής του νόμου, προκειμένου να καθίσταται δυνατή η διενέργεια των εξακριβώσεων και ελέγχων της⁽²⁾.

Αποσαφήνιση της σημασίας του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης για τις εσωτερικές έρευνες

27. Το Συνέδριο συνιστά ότι ένα τροποποιημένο άρθρο 4 σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες πρέπει να περιέχει σαφή αναφορά στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, δεδομένης της σημασίας του για τις εσωτερικές έρευνες της OLAF. Το άρθρο 22α του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης απαιτεί τη διαβίβαση στην OLAF οποιουδήποτε αποδεικτικού στοιχείου βάσει του οποίου τεκμαίρεται η ύπαρξη πιθανής παράνομης δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένης απάτης ή δωροδοκίας, ενώ το παράρτημα IX του αυτού κανονισμού θέτει κανόνες για τη διεξαγωγή διοικητικών ερευνών ενόψει κίνησης πειθαρχικής διαδικασίας.

Αποφυγή της σύγχυσης όσον αφορά την έναρξη των ερευνών

28. Το προτεινόμενο άρθρο 5 σχετικά με την έναρξη των ερευνών περιέχει πολύπλοκες διατάξεις των οποίων η διατύπωση είναι ασαφής. Η παράγραφος 1 του άρθρου 5 θα μπορούσε να ερμηνευθεί με την έννοια ότι η Υπηρεσία έχει την ευχέρεια να μην διεξαγάγει έρευνα όταν υπάρχουν υπόνοιες απάτης ή διαφθοράς ή άλλης παράνομης πράξης που πλήττει τα οικονομικά συμφέροντα της ΕΕ εντός των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της, ακόμη και όταν υπάρχουν επαρκείς υπόνοιες.

29. Επιπλέον, εισάγονται τροποποιήσεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 5, οι οποίες συμπληρώνουν τις διαδικασίες που καθορίζουν τα άρθρα 22α και 22β του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπάλληλος παρέχει πληροφορίες στην Υπηρεσία σχετικά με υπόνοιες απάτης ή παρατυπίας. Για λόγους σαφήνειας, κρίνεται σκοπιμότερο τροποποιήσεις αυτού του είδους να προταθούν για τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, λαμβάνοντας, επίσης, υπόψη ότι το πεδίο εφαρμογής του είναι ευρύτερο από εκείνο του κανονισμού OLAF (βλέπε σημείο 4).

Επιτάχυνση της αρχικής εκτίμησης και επακόλουθη διερεύνηση υποθέσεων

30. Το Συνέδριο εκφράζει την ικανοποίησή του για τη νέα διατύπωση της παραγράφου 4 του άρθρου 5, η οποία απαιτεί από τον γενικό διευθυντή της Υπηρεσίας να λάβει απόφαση για το αν θα κινηθεί διαδικασία έρευνας ή όχι εντός δύο μηνών από την παραλαβή από την Υπηρεσία αίτησης εξ ενός των θεσμικών και λοιπών

οργάνων και οργανισμών της Ένωσης ή από ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Το Συνέδριο συνιστά να καθοριστεί μέγιστη διάρκεια των εκτιμήσεων και για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Υπηρεσία λαμβάνει αρχικές πληροφορίες από άλλες πηγές.

31. Η νέα διατύπωση της παραγράφου 6 του άρθρου 6 ορίζει ότι, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες διαπιστώνεται αδυναμία περάτωσης των ερευνών εντός δώδεκα μηνών από την έναρξή τους, η Υπηρεσία ενημερώνει ανά εξάμηνο την επιτροπή εποπτείας για τους σχετικούς λόγους. Επί του παρόντος, η ενημέρωση αυτή πρέπει να πραγματοποιείται μόνο μία φορά μετά από εννέα μήνες. Η διατύπωση της νέας διάταξης δεν είναι σαφής και μπορεί να ερμηνευθεί με την έννοια ότι η επιτροπή εποπτείας πρέπει να ενημερώνεται για πρώτη φορά μετά από δεκαοκτώ μήνες.

32. Για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του ζητήματος της μακράς διάρκειας των ερευνών της OLAF⁽³⁾, κρίνεται σκόπιμο να καθιερωθεί ως κανόνας η δωδεκάμηνη διάρκεια, η οποία να μπορεί να παραταθεί άπαξ έως έξι μήνες με απόφαση του γενικού διευθυντή της Υπηρεσίας μετά από προηγούμενη ενημέρωση της επιτροπής εποπτείας⁽⁴⁾.

Ενίσχυση των διαδικαστικών εγγυήσεων

33. Η προτεινόμενη παράγραφος 2 του άρθρου 7α σχετικά με τις διαδικαστικές εγγυήσεις θέτει κανόνες για τις καταθέσεις των μαρτύρων και των υπό έρευνα προσώπων. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο κληθείς σε κατάθεση έχει το δικαίωμα να αρνηθεί να εγκρίνει τα πρακτικά της κατάθεσης που συντάσσει η Υπηρεσία. Επιπλέον, πρέπει να καταστεί σαφές κατά πόσον τα πρόσωπα που δεν ανήκουν στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ υποχρεούνται να αποδεχτούν την πρόκληση της OLAF προκειμένου να καταθέσουν ή να υπογράψουν τα πρακτικά μιας κατάθεσης αυτού του είδους. Τέλος, πριν από τη λήψη κατάθεσης στο πλαίσιο επιτόπιων εξακριβώσεων, ο καλούμενος σε κατάθεση πρέπει να ενημερώνεται για τα δικαιώματά του. Επίσης, πρέπει να του δίδεται πρόσβαση στα πρακτικά της κατάθεσής του τα οποία συντάσσει η Υπηρεσία.

34. Κατά την άποψη του Συνεδρίου, η προτεινόμενη παράγραφος 4 του άρθρου 7α δεν πρέπει να επιτρέπει εξαιρέσεις από τον κανόνα ότι το πρόσωπο που καλείται σε κατάθεση έχει δικαίωμα, κατά την εξέτασή του από τους υπευθύνους των ερευνών της Υπηρεσίας, να εκφραστεί στην επίσημη γλώσσα της Ένωσης που θα επιλέξει.

35. Το Συνέδριο επισημαίνει ότι η προτεινόμενη διατύπωση της παραγράφου 4 του άρθρου 7α καθιστά δυνατή την εκτενέστερη χρήση της δυνατότητας αναστολής της εκπλήρωσης της υποχρέωσης να ζητείται από τα υπό έρευνα πρόσωπα να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους. Το προτεινόμενο κείμενο ορίζει ότι ο γενικός διευθυντής μπορεί να λάβει τέτοια απόφαση όταν συντρέχουν δύο

⁽¹⁾ Βλέπε σημεία 40 έως 42 της ειδικής έκθεσης αριθ. 2/2011.

⁽²⁾ Παρεμφερής διατύπωση υπάρχει και στο άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1).

⁽³⁾ Το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην [...] εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεων του από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

⁽⁴⁾ Η Επιτροπή προτείνει τέτοιου είδους διαδικασία στην απάντησή της στο σημείο 80 της ειδικής έκθεσης αριθ. 1/2005 σχετικά με τη διαχείριση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ C 202 της 18.8.2005, σ. 1). Βλέπε επίσης σημείο 27 της ειδικής έκθεσης αριθ. 2/2011.

προϋποθέσεις: σε περίπτωση υπόθεσης η οποία απαιτεί την προσφυγή σε διαδικασίες ανάκρισης που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία εθνικής δικαστικής αρχής και εφόσον κρίνεται «αναγκαία η διαφύλαξη του εμπιστευτικού χαρακτήρα της έρευνας». Η διατύπωση αυτή δεν ευθυγραμμίζεται με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του παραρτήματος IX του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, το οποίο είναι περισσότερο περιοριστικό ως προς το ζήτημα αυτό, δεδομένου ότι περιορίζει τη χρήση αυτής της επιλογής σε «πεπτώσεις που απαιτούν την απόλυτη τήρηση του απορρήτου».

36. Όταν η OLAF επιλέξει να αναβάλει μια ακρόαση, οι υπεύθυνοι για τις έρευνες της συχνά δεν δικαιούνται να ζητήσουν από τα υπό έρευνα πρόσωπα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους καθ' όν χρόνο συνεχίζεται η διαδικασία ενώπιον εθνικής δικαστικής αρχής. Συνεπεία αυτού, η OLAF δεν μπορεί να κλείσει την υπόθεση, ακόμη και σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η Υπηρεσία δεν πρόκειται να διεξαγάγει περαιτέρω έρευνες. Δεδομένου ότι οι καταστάσεις αυτές δεν συνάδουν με την απαίτηση της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του κανονισμού OLAF, σύμφωνα με την οποία οι έρευνες διεξάγονται αδιαλείπτως, πρέπει να θεσπιστούν οι κατάλληλες διατάξεις για την αντιμετώπισή τους.

Διαδικασία εσωτερικού ελέγχου

37. Το νέο άρθρο 7β προβλέπει διαδικασία εσωτερικού ελέγχου κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε φυσικού προσώπου που αποτελεί αντικείμενο έρευνας της OLAF όσον αφορά την τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων εκ μέρους των υπευθύνων για τις έρευνες της Υπηρεσίας. Προβλέπεται ότι το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που είναι επιφορτισμένα με τη διαδικασία ελέγχου, δεν δέχονται εντολές από κανέναν και, εάν εκτιμήσουν ότι το μέτρο το οποίο έχει ληφθεί από τον γενικό διευθυντή θέτει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία τους, ενημερώνουν την επιτροπή εποπτείας.

38. Εντούτοις, το Συνέδριο θεωρεί ότι δεν διασφαλίζεται η απαιτούμενη ανεξαρτησία της θέσης, δεδομένου ότι τα πρόσωπα που είναι επιφορτισμένα με τη διαδικασία ελέγχου εξακολουθούν να υπάγονται στη δικαιοδοσία του γενικού διευθυντή. Επιπλέον, δεν είναι σαφές κατά πόσον και πότε η επιτροπή εποπτείας θα λάβει αντίγραφα της γνώμης την οποία τα πρόσωπα που είναι επιφορτισμένα με τον έλεγχο υπόθεσης υπέβαλαν στον γενικό διευθυντή και της αιτιολογημένης απάντησης που απεστάλη στο υπό έρευνα πρόσωπο.

39. Η προτεινόμενη διαδικασία ελέγχου κινείται μόνον κατόπιν αιτήματος του υπό έρευνα προσώπου. Δεν καλύπτει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα υπό έρευνα πρόσωπα δεν γνωρίζουν ότι αποτελούν αντικείμενο έρευνας εκ μέρους της OLAF, δεδομένου ότι η ενημέρωσή τους ανεβλήθη προκειμένου να διαφυλαχθεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της έρευνας.

40. Αντιθέτως, το Συνέδριο συνιστά τη δημιουργία μιας υπηρεσίας υπευθύνου ελέγχου, ο οποίος δεν θα διορίζεται από τον γενικό διευθυντή, ούτε θα υπάγεται στη δικαιοδοσία του. Ο υπεύθυνος ελέγχου όχι μόνο θα υποχρεούται να εκδίδει δεσμευτικές γνώμες κατόπιν αιτήματος των υπό έρευνα προσώπων, αλλά επίσης θα είναι εξουσιοδοτημένος να εκδίδει τέτοιου είδους γνώμες σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο γενικός διευθυντής εξετάζει το ενδεχόμενο διαβίβασης των πληροφοριών στις εθνικές δικαστικές αρχές

ή όταν οι έρευνες διαρκούν άνω των δύο ετών. Για τον σκοπό αυτό, ο υπεύθυνος ελέγχου πρέπει να έχει δικαίωμα πλήρους πρόσβασης στους σχετικούς φακέλους υποθέσεων της OLAF. Οι γνώμες του θα απευθύνονται τόσο στον γενικό διευθυντή όσο και στην επιτροπή εποπτείας.

Συνεργασία με την Eurojust, την Ευρωπόλ και με διεθνείς οργανισμούς

41. Το προτεινόμενο άρθρο 10α εισάγει διατάξεις για τη συνεργασία της Υπηρεσίας με την Eurojust, την Ευρωπόλ και με διεθνείς οργανισμούς. Οι υποχρεώσεις της OLAF να ενημερώνει την Eurojust όταν υπάρχουν υπόνοιες σοβαρού εγκλήματος υπό τη μορφή απάτης, διαφθοράς ή άλλης παράνομης δραστηριότητας περιγράφονται κατά τρόπο ασαφή. Το Συνέδριο συνιστά την καθιέρωση αντικειμενικών κριτηρίων για τον προσδιορισμό των υποθέσεων που προσφέρονται για συνεργασία, παρόμοιων με αυτά που περιέχονται στην «Πρακτική συμφωνία για τους μηχανισμούς συνεργασίας μεταξύ Eurojust και OLAF»⁽¹⁾.

Αποσαφήνιση του ρόλου της επιτροπής εποπτείας

42. Όσον αφορά τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του άρθρου 11 που αφορά την επιτροπή εποπτείας, το Συνέδριο εκφράζει την ικανοποίησή του για την πρόταση στο μέλλον η επιτροπή εποπτείας να παρακολουθεί τις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ της Υπηρεσίας και των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών. Το Συνέδριο συνιστά η παρακολούθηση της επιτροπής να περιλαμβάνει επίσης τις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ της Υπηρεσίας και των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών μέσω Eurojust.

43. Σύμφωνα με την προτεινόμενη νέα παράγραφο 1 του άρθρου 11, ο βαθμός της πρόσβασης της επιτροπής εποπτείας τόσο στις πληροφορίες που αφορούν τις έρευνες όσο και στους φακέλους υποθέσεων της OLAF, θα εξαρτάται σχεδόν αποκλειστικά από τη διακριτική ευχέρεια του γενικού διευθυντή της Υπηρεσίας. Το Συνέδριο συνιστά να διευκρινιστεί το γεγονός ότι η επιτροπή χρειάζεται την πρόσβαση στους φακέλους υποθέσεων της OLAF, προκειμένου να είναι σε θέση να εντοπίζει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες βάλλεται η ανεξαρτησία της Υπηρεσίας.

44. Το Συνέδριο, προκειμένου να ενισχυθεί ο ανεξάρτητος ρόλος της επιτροπής εποπτείας, συνιστά στην προτεινόμενη παράγραφο 6 του άρθρου 11 ότι η γραμματεία της επιτροπής πρέπει να ενεργεί μόνον σύμφωνα με τις οδηγίες της επιτροπής και ανεξάρτητα από την OLAF και μπορεί να μην διορίζεται από τον γενικό διευθυντή ούτε να υπάγεται στην αρμοδιότητά του⁽²⁾.

⁽¹⁾ Το σημείο 5 της συμφωνίας ορίζει ότι, για τον προσδιορισμό των υποθέσεων που προσφέρονται για συνεργασία, η OLAF ενημερώνει την Eurojust το συντομότερο δυνατόν σχετικά με την ύπαρξη υπόθεσης, η οποία διαπιστώνεται ότι συνεπάγεται άμεσα τη δικαστική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών δύο ή περισσότερων κρατών μελών ή όταν η υπόθεση αφορά το κράτος μέλος και την Κοινότητα (ΕΕ C 314 της 9.12.2008, σ. 3.)

⁽²⁾ Υπάρχουν διάφορες επιλογές, βλέπε για παράδειγμα τις διατάξεις που προβλέπονται στην απόφαση αριθ. 235/2008/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2008, για τη θέσπιση του ευρωπαϊκού συμβουλευτικού φορέα για τη διακυβέρνηση στον τομέα της στατιστικής (ΕΕ L 73 της 15.3.2008, σ. 17). Η απόφαση ορίζει στο άρθρο 4 παράγραφος 4 ότι αυτός ο συμβουλευτικός φορέας υψηλού επιπέδου που δημιουργήθηκε για να ενισχύσει την ανεξαρτησία, την ακεραιότητα και την υπευθυνότητα της Eurostat, επικουρείται από γραμματεία, η οποία παρέχεται από την Επιτροπή αλλά πρέπει να ενεργεί ανεξάρτητα από αυτήν.

45. Το Συνέδριο συνιστά να ληφθεί υπόψη η απόφαση του Πρωτοδικείου του Ιουλίου 2008 ⁽¹⁾, που έκρινε ότι σημαντική αποστολή της επιτροπής εποπτείας είναι να προστατεύει τα δικαιώματα των προσώπων που αποτελούν αντικείμενο των ερευνών της OLAF. Το Συνέδριο επισημαίνει ότι ο ρόλος της επιτροπής σχετικά με το θέμα αυτό ενδέχεται να περιοριστεί, δεδομένου ότι, σύμφωνα με την προτεινόμενη νέα παράγραφο 7 του άρθρου 11, ο Γενικός Διευθυντής της OLAF δεν θα υποχρεούται πλέον ⁽²⁾ να ενημερώνει την επιτροπή εποπτείας σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται η διαβίβαση πληροφοριών στις δικαστικές αρχές κράτους μέλους, πριν από τη διαβίβασή τους. Κατά τη γνώμη του Συνεδρίου, αυτό μπορεί να αντισταθμίζεται με την καθιέρωση της υπηρεσίας υπεύθυνου ελέγχου, ο οποίος θα υποβάλλει έκθεση στην επιτροπή (βλέπε σημείο 40).

Η «διαδικασία ανταλλαγής απόψεων» ενδέχεται να υπονομεύει την ανεξαρτησία της διεξαγωγής ερευνών

46. Το προτεινόμενο νέο άρθρο 11α καθιερώνει την τακτική ανταλλαγή απόψεων σε πολιτικό επίπεδο σχετικά με την πολιτική της Υπηρεσίας στον τομέα των ερευνών, υποχρεώνοντας την Υπηρεσία στο άρθρο 11α παράγραφος 4 να «προβαίνει στις κατάλληλες ενέργειες λαμβάνοντας υπόψη τις διατυπωθείσες κατά την ανταλλαγή απόψεων γνώμες». Η διαδικασία του είδους αυτού θα μπορούσε να εκληφθεί ως διαδικασία που υπονομεύει την ανεξαρτησία του γενικού διευθυντή όσον αφορά την επισήμανση και τον καθορισμό των ερευνητικών προτεραιοτήτων της Υπηρεσίας ⁽³⁾. Εξάλλου, μια τέτοια διαδικασία θα μπορούσε να εξελιχθεί σε ένα είδος *de facto* διοικητικό συμβούλιο της Υπηρεσίας, χωρίς να έχουν καθοριστεί σαφώς οι αρμοδιότητες όσων συμμετέχουν σε αυτό και χωρίς καμία ένδειξη σχετικά με το διαδικαστικό πλαίσιο για εγχείρημα του είδους αυτού.

47. Εάν το προτεινόμενο νέο άρθρο 11α αποσκοπεί στη μεγαλύτερη συμμετοχή όλων των οργάνων στη λειτουργία της Υπηρε-

σίας, η μετατροπή της OLAF σε διοργανική υπηρεσία ⁽⁴⁾ θα αποτελούσε καλύτερη επιλογή. Στη λύση του είδους αυτού θα αντικατοπτρίζονταν, επίσης, οι αλλαγές που επήλθαν στο άρθρο 325 της ΣΛΕΕ όσον αφορά την αποτελεσματική και ισοδύναμη προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης σε όλα τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.

Διευκρίνιση του ρόλου του γενικού διευθυντή

48. Το Συνέδριο θεωρεί ότι δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι που να αιτιολογούν την πρόταση της Επιτροπής για εξάλειψη από το ισχύον άρθρο 12 παράγραφος 3 της υποχρέωσης υποβολής έκθεσης στο Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τα αποτελέσματα των ερευνών που πραγματοποιούνται από την Υπηρεσία.

49. Το Συνέδριο επισημαίνει το προτεινόμενο νέο άρθρο 12 παράγραφος 5, σύμφωνα με το οποίο ο Γενικός Διευθυντής δύναται να αναθέσει την άσκηση ορισμένων από τις εξουσίες του σε έναν ή περισσότερους υπαλλήλους της υπηρεσίας, ιδίως όσον αφορά αποφάσεις για την έναρξη ερευνών ή εξουσίες για τη διεύθυνση της διεξαγωγής των ερευνών. Το Συνέδριο εφιστά την προσοχή στον ενδεχόμενο κίνδυνο η πρόταση να αποδυναμώσει τις βασικές αρμοδιότητες του γενικού διευθυντή.

50. Το προτεινόμενο νέο άρθρο 12 παράγραφος 6 ορίζει ότι ο Γενικός Διευθυντής επικουρείται από «εσωτερικό όργανο», το οποίο συμβουλευεται κατά την έναρξη έρευνας, πριν από το κλείσιμο έρευνας και όποτε το κρίνει σκόπιμο. Το Συνέδριο εφιστά την προσοχή στον κίνδυνο που υπάρχει μια τέτοια διαδικασία διαβούλευσης να παρακωλύει, ενδεχομένως, τον γενικό διευθυντή να αντιδρά ταχώς σε καταστάσεις επείγουσας ανάγκης.

Η παρούσα γνώμη εγκρίθηκε από το τμήμα IV, του οποίου προϊστάται ο κ. Igors LUDBORŽS, μέλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στο Λουξεμβούργο, κατά τη συνεδρίασή του της 12ης Ιουλίου 2011.

Για το Ελεγκτικό Συνέδριο

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Πρόεδρος

⁽¹⁾ Υπόθεση T-48/05 *Franchet και Byk κατά Επιτροπής* της 8ης Ιουλίου 2008 (ΕΕ C 209 της 15.8.2008, σ. 44).

⁽²⁾ Επί του παρόντος, το άρθρο 11 παράγραφος 7 του κανονισμού OLAF ορίζει ότι ο διευθυντής της Υπηρεσίας ενημερώνει την επιτροπή εποπτείας στις «περιπτώσεις που ζητείται η διαβίβαση πληροφοριών στις δικαστικές αρχές κράτους μέλους». Το Πρωτοδικείο ανέφερε στη σκέψη 168 της απόφασής του στην υπόθεση T-48/05 ότι «δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η απαίτηση συνεννόησης με την επιτροπή αυτή πριν από τη διαβίβαση πληροφοριών στις εθνικές αρχές έχει ως αντικείμενο την παροχή δικαιωμάτων στα εμπλεκόμενα πρόσωπα».

⁽³⁾ Βλέπε κατευθυντήρια αρχή αριθ. 3 που αναφέρεται στο ψήφισμα (97)/24 σχετικά με τις είκοσι κατευθυντήριες αρχές για την καταπολέμηση της δωροδοκίας που ενέκρινε η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 6 Νοεμβρίου 1997, <https://wcd.coe.int/wcd/ViewDoc.jsp?id=593789&>

⁽⁴⁾ Βλέπε ως παράδειγμα για διοργανική υπηρεσία του είδους αυτού την απόφαση για τη δημιουργία της Υπηρεσίας Επιλογής του Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΥΕΠ) [απόφαση 2002/620/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Επιτροπής, του Δικαστηρίου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, της Επιτροπής των Περιφερειών και του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή, της 25ης Ιουλίου 2002 (ΕΕ L 197 της 26.7.2002, σ. 53)].

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΒΑΣΙΚΗ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ OLAF ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ**Απόφαση για την ίδρυση της OLAF**

Απόφαση 1999/352/EK, EKAX, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (EE L 136 της 31.5.1999, σ. 20).

Γενική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων ⁽¹⁾

Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (γνωστός, επίσης, ως κανονισμός «PIF» (EE L 312 της 23.12.1995, σ. 1).

Γενικοί κανόνες σχετικά με τις δραστηριότητες στον τομέα των ερευνών ⁽¹⁾

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (EE L 136 της 31.5.1999, σ. 1).

Κανονισμός (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (EE L 136 της 31.5.1999, σ. 8).

Εξακριβώσεις και έλεγχοι που διενεργούνται επιτόπου στις εγκαταστάσεις των οικονομικών φορέων ⁽¹⁾

Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (EE L 292 της 15.11.1996, σ. 2).

Κανόνες για την προστασία των δεδομένων

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (EE L 8 της 12.1.2001, σ. 1).

Συνεργασία με την Eurojust

Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τη σύσταση της Eurojust προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος (2002/187/ΔΕΥ) (EE L 63 της 6.3.2002, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε πρόσφατα με την απόφαση 2009/426/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 (EE L 138 της 4.6.2009, σ. 14).

Εσωτερικές έρευνες στα θεσμικά όργανα, τα όργανα και τους οργανισμούς που ιδρύθηκαν από τις συνθήκες ή βάσει αυτών

Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ, EKAX) αριθ. 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (EE L 56 της 4.3.1968, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1080/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 (EE L 311 της 26.11.2010, σ. 1) («κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης»).

50 περίπου διάφορες εσωτερικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από τα θεσμικά και λοιπά όργανα ή τους οργανισμούς της Κοινότητας δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/99.

Όταν οι εν λόγω εσωτερικές αποφάσεις ακολουθούν το «υπόδειγμα απόφασης» που προσαρτάται στη διοργανική συμφωνία της 25ης Μαΐου 1999, η οποία συνήφθη μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (EE L 136 της 31.5.1999, σ. 15), προχωρούν πέρα από την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και προβλέπουν τους όρους και τις λεπτομέρειες των εσωτερικών ερευνών για την καταπολέμηση της απάτης, της δωροδοκίας και κάθε παράνομης δραστηριότητας που είναι επιζήμια για τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης.

Περαιτέρω πληροφορίες μπορούν να αναζητηθούν στον ιστότοπο της OLAF ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Εφαρμόζεται μόνο σε περίπτωση διεξαγωγής ερευνών σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/olaf/legal/index_en.html

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

